

РЕШЕНИЕ

№ 2811

гр. София, 27.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 12.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **7392** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 165 и чл 166, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: гр. Б., кв. П., [улица] ЕИК[ЕИК], представлявано от изпълнителния директор инж. Г. Й. Т., чрез главен юрисконсулт Д. З., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № УПДВ-39 от 25.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, постановен по преписка, образувана с решение на КЕВР по т. 18 от протокол № 111 от 09.06.2021г.

В жалбата се твърди че АУПДВ издаден в противоречие с материалния закон и несъответстващ на целта на закона, както и с доводи за допуснати при издаването му съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди се, че [фирма], не дължи такса за първа променлива част от такса „ВиК регулиране“ за спорната 2021г. т.к. дружеството жалбоподател е сезирал Държавната комисия с писмо с изх. № К-605/23.02.2021г. с искане по реда на чл. 19 от ЗРВКУ за преразглеждане на цените на услугите предлагани от В и К оператора. Твърди се още, че липсата на адекватно поведение от страна на КЕВР е довело до порочно правоприлагане на закона. В жалбата се оспорва начисления размер на такса първа променлива част за 2021г., при определянето на която се сочи, че не е спазена методиката и действително залегалите параметри, съставляващи база за

определянето на същата. Също се твърди, че АУПДВ е напълно незаконосъобразен и по отношение начислените лихви, тъй като за индивидуализация на претендираното вземане по осъдителна претенция трябва да се посочи конкретното правоотношение, като основание за възникване на вземането.

В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. А.А. който поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения АУПДВ. Претендира разноски, съгласно представен списък.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, редовно призован, се представлява от юрисконсулт Т.Б., която оспорва жалбата. Депозира писмени бележки в срок. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София - град след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Доклад от №В-дк-181-03.06.2021г. на главния директор на ГД „ВиК услуги“ при КЕВР/, до председателя на КЕВР е представена справка за дължимите такси от [фирма] [населено място]. С решение по т. 18 от протокол № 111 от 09.06.2021 г., КЕВР е открила процедура за установяване на публично държавно вземане по отношение на [фирма] - [населено място] за незаплатени на Комисията годишни такси „В и К регулиране“ за 2021г. в размер на общо 43 330,19 лева и лихви за просрочие в размер на общо 839,20 лева. За решението на КЕВР жалбоподателят е уведомен на 14.06.2022г., като му е предоставена възможност в 7-дневен срок за обяснения, възражения или за доброволно изпълнение на задълженията на дружеството. В определения 7-дневен срок [фирма]-Б. не е представило възражение или обяснение, както и не е изпълнило доброволно задълженията си.

На закрито заседание, проведено на 25.06.2021г., е разгледана преписка, образувана с решение на КЕВР по т. 18 от протокол № 111 от 09.06.2021 г., доклад с вх. № В-Дк-181 от 03.06.2021г. и справка от дирекция „Обща администрация“ за дължимите суми от [фирма] - [населено място]. С Решение по т.9 от Протокол № 126/25.06.2021г. от заседание на КЕВР е прието да се открие процедура по установяване на публично държавно вземане по отношение на [фирма]-Б. . Решението е взето със 7 гласа „за“, от които 2 гласа „за“ на членове на КЕВР със стаж във ВиК сектора. С Решение по Протокол № 126/25.06.2021г., КЕВР е приела по отношение на [фирма] Б. да бъде установено публично държавно вземане от неплатени такси „ВиК регулиране“ и лихви за просрочие, както следва:

-70,00 лева, за периода от 26.01.2021 г. до 31.05.2021г., върху главница от 2 000,00 лева (постоянна част за 2021 г.);

-769,20 лева, за периода от 26.03.2021 г. до 31.05.2021г. върху главница от 41 330,19 лева (първа променлива част за 2021 г.);

-96,29 лева, за периода от 01.06.2021 г. до 08.06.2021 г. върху главница от 43 330,19

лева.

Въз основа на решението е издаден оспорения в настоящето производство Акт за установяване на публично държавно вземане №УДВ– 39/25.06.2021г.АУПДВ е връчен на жалбоподателя на 30.06.2021г.,а жалбата срещу него е подадена чрез КЕВР на 13.07.2021г.

При така установените факти, Административен съд – София - град обосновава следните правни изводи:

Жалбата срещу оспорения акт е депозирана чрез административния орган в законоустановения срок, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от обжалването, поради което същата е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна.

Процесният АУПДВ е постановен от компетентен орган, който по силата на изричната разпоредба на чл. 8, ал. 1, т. 1 от ЗРВКУ, за изпълнение на регулаторните си правомощия по ЗРВКУ, събира приходи от такси „В и К регулиране“, представляващи публични държавни вземания, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на Комисията, на основание чл. 8, ал. 3 от ЗРВКУ.

АУПДВ е постановен от Комисията с изискуемото мнозинство, от състав, който съответства на изискванията на закона. Съгласно чл. 2. ал. 1 от ЗРВКУ „В и К оператори са всички предприятия с предмет на дейност извършване на В и К услуги“, а в чл. 1, ал. 2 от ЗРВКУ изрично е посочено какво включват водоснабдителните и канализационните услуги, а именно: „Водоснабдителните и канализационните (В и К) услуги по ал. 1 са услугите по пречистване и доставка на вода за питейно-битови, промишлени и други нужди, отвеждане и пречистване на отпадъчните и дъждовните води от имотите на потребителите в урбанизираните територии (населените места и селищните образувания), както и дейностите по изграждането, поддържането и експлоатацията на водоснабдителните и канализационните системи, включително на пречиствателните станции и другите съоръжения“.

Не се споделя възражението на жалбоподателят от настоящият състав, че в административното производство по издаване на оспорения акт са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да са основание за незаконосъобразност на акта. Административният орган е изпратил покана за доброволно изпълнение на задължението за плащане на таксите, което съдържа предупреждение, че при неизпълнение ще последва издаване на акт за установяване на публично държавно вземане т.е. спазени са правилата на чл.26 АПК, като на дружеството-жалбоподател е било гарантирано правото на защита в пълен обем в образуваното административно производство.

По силата на чл. 28, ал. 1 от ЗЕ за изпълнение на регулаторните си правомощия по този закон и по ЗРВКУ, КЕВР събира такси за разглеждане на заявления, за издаване на сертификати, за продажба на документи за провеждане на конкурси, лицензионни

такси и такси за регистрация на експерти. Размерът на таксите по, ал. 1, редът и сроковете за заплащането им се определят с тарифа, одобрена от Министерския съвет по предложение на комисията. Таксите, събирани по реда на този закон и на Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, са публични държавни вземания. Съгласно чл. 29, ал. 2 от ЗЕ лицата, получили лицензия, заплащат лицензионни такси за всяка издадена лицензия, както и за изменение на лицензията в случаите, посочени в тарифата. Лицензионните такси са: първоначална - за издаване или изменение на лицензия, включваща разходи за нейната подготовка и разходи за регулаторната дейност по лицензията до края на текущата година; годишна - включваща разходи за регулаторната дейност по лицензията за съответната година. Годишната такса за срока на лицензията, както и за срока на продължаването ѝ, се заплаща от лицензианта за всяка година, следваща годината на издаването ѝ. Лицензионните такси се определят в зависимост от вида на извършената лицензионна дейност и се диференцират по критерии, определени с тарифата. Според чл.1 от Тарифа за таксите, които се събират от държавната комисия за енергийно и водно регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги, водоснабдителните и канализационните оператори заплащат годишна такса "В и К регулиране", която се състои от постоянна и променлива част, както следва: 1. постоянна част в размер: а) 500 лв. - за В и К оператор с приходи от В и К услуги през предходната година до 500 000 лв.;б) 2000 лв. - за В и К оператор с приходи от В и К услуги през предходната година над 500 000 лв.; т.2. (попр. - ДВ, бр. 26 от 2006 г.) променлива част в размер 0,005 лв./куб.м фактурирано количество питейна вода за предходната година. Таксите се заплащат на вноски, в срокове, посочени в чл.2 от Тарифата. Чл. 2. (1) Водоснабдителните и канализационните оператори заплащат таксата по чл. 1 ежегодно на 4 вноски, както следва:1.постоянната част по чл. 1, т. 1 - до 25 януари;2.променливата част по чл. 1, т. 2 - на 3 равни вноски, както следва:а)първата вноска - до 25 март;б)втората вноска - до 25 юли;в)третата вноска-до 25 ноември.По смисъла на Тарифата "Приходи от В и К услуги през предходната година" са всички приходи от дейностите, подлежащи на регулиране по Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги.

Неоснователни са възраженията по отношение на определения размер на публичните задължения на жалбоподателят доколкото таксите са били определени от КЕВР съобразно тарифата/посочена по горе/ поради следното:За [фирма] - [населено място] постоянната част/такса/ за 2021г. е в размер на 2 000 лв. т.к. В и К оператор е с приходи от В и К услуги през предходната година в размер на 56 144 145 лева.Съгласно чл. 1, т. 2 от Тарифата променливата част от такса „В и К регулиране” е в размер 0,005 лв./куб.м фактурирано количество питейна вода за предходната година, като същата се заплаща на три равни вноски, които се превеждат до 25 март, до 25 юли и до 25 ноември за съответната година. За [фирма]-гр.Б. променливата част за 2021г. е в размер на 123 990,56лв.(0,005 лв./куб.м за 24 798 112 куб.м. фактурирано количество питейна вода за предходната 2020г./.

Съдът констатира ,че правилно е определен размера на дължимите такси от КЕВР за жалбоподателят за 2021г.,като АУПДВ е съобразен с извършените услуги от дружеството оператор и получените приходи.

По лихвите за забава.

Настоящият състав следва да отбележи ,че дължимите такси се считат внесени от датата, на която са постъпили по сметката на КЕВР (чл. 4, ал. 1 от Тарифата),като тарифата определя крайни срокове за дружествата оператори.Така уредените крайни срокове за заплащане на задълженията по чл.2 от Тарифата обуславят изпадането в забава от В и К оператора, от които се дължи законната лихва върху установеното задължение,като не е необходимо КЕВР да издава нарочен акт,каквито доводи са изложени в жалбата.

Неоснователни са възраженията за недължимост на законната лихва за забава.За невнесените в срок такси се дължи законната лихва за просрочие по реда на Закона за лихвите върху данъци,такси и други подобни държавни вземания.(чл. 4, от Тарифата).Съдът констатира ,че размера на лихвите е определен правилно поради следното.

Лихвата за просрочие на главницата от 41 330,19, е в размер на 769.26 лева, която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от периода от 26.03.2021г. до 31.05.2021г.,съобразена приложените документи,чрез използването на Е-калкулатор,на страницата на Националната агенция за приходите .

Лихвата за просрочие на главницата от 2000 лв., е в размер на 70,01 лева, която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от периода от 26.01.2021 г. до 31.05.2021г.,съобразена приложените документи,чрез използването на Е-калкулатор,на страницата на Националната агенция за приходите .

Лихвата за просрочие на главницата от 43300,19лв., е в размер на 96,29 лева, която е изчислена от съда на основание чл. 162 от ГПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК за периода от 01.06.2021 г. до 08.06.2021г.,съобразена приложените документи,чрез използването на Е-калкулатор,на страницата на Националната агенция за приходите .

Неоснователно е възражението на жалбоподателя за неправилно приложение на закона т.к. жалбоподателят бил е сезирал КЕВР с писмо с изх. №К-605/23.02.2021г. с искане по реда на чл.19 от ЗРВКУ за преразглеждане на цените на В и К услугите, а КЕВР е бездействала.

От представеният отговор безспорно е установено,че в Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, Комисията) е постъпило писмо (искане) с изх. № К-605 от 23.02.2021 г. на „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД [населено място] („В и К“ ЕАД [населено място]), в което дружеството предоставя информация за настъпили промени след одобряване от КЕВР на бизнес плана за развитие на дейността му,като В и К оператор и прави искане КЕВР да предложи процедура по преразглеждане на утвърдените и одобрени цени на водоснабдителните и канализационните услуги.Видно от отговора Комисията по делото,няма образувана административна преписка по писмо с изх. № К-605 от 23.02.2021г., подадено от „В и К“ ЕАД [населено място], поради липса на нормативни основания за преразглеждане на цени през последната година от действащия регулаторен период, каквато в случая се явява

2021г.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от НРЦВКУ, при прилагане на методите на ценово регулиране „горна граница на цени“ и „горна граница на приходи“ одобрените цени за всяка година от бизнес-плана се изменят служебно от Комисията в съответствие с чл. 6, т. 2 и 3 във връзка с чл. 4. Съгласно ал. 2, измененията по ал. 1 се извършват ежегодно с решение на Комисията, което се взема в закрито заседание преди началото на ценовия период, за който се отнасят, а съгласно ал. 5 решението по ал. 2 влиза в сила от 1 януари на ценовия период, за който се отнася. С решение № Ц-46 от 30.12.2020 г. по т. 14, Комисията е утвърдила цени на В и К услуги на [фирма], [населено място] за 2021 г., която е последната от действащия регулаторен период.

Настоящият състав следва да посочи, че провеждането на процедура по чл. 19 от ЗРВКУ за преразглеждане на цените се открива от Комисията служебно или по искане на В и К оператори, когато възникне непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер, което съществено променя приходите и икономически обосноващите разходи на ВиК операторите. Легалната дефиниция за „Непредвидено или непредотвратимо събитие от извънреден характер“ е посочена в § 1, ал. 1, т. 5 от Допълнителните разпоредби на ЗРВКУ както следва: събитие, възникнало след утвърждаването на бизнес плана, което ВиК операторът, въпреки проявената грижа според особеностите на случая, не е могъл да избегне и чиито последици не е могъл да предотврати. Предпоставките и процедурата за извършване на преценката за същественост на изменението на приходите и икономически обосноващите разходи на В и К операторите са доразвити в подзаконовата уредба - в НРЦВКУ. Процедурата за преразглеждане на цените на В и К услугите е регламентирана в глава четвърта, раздел III от НРЦВКУ. Съгласно чл. 31, ал. 1 от НРЦВКУ, процедура по преразглеждане на цените по този раздел се открива при следните условия: възникване на непредвидено или непредотвратимо събитие или събития от извънреден характер (т. 1), и съществени промени в приходите или икономически обосноващите разходи на В и К оператора съгласно чл. 32, ал. 1, т. 1 и 2 (т. 2). Съгласно чл. 32, ал. 1 от НРЦВКУ, преразглеждане на цените на В и К услуги по реда на този раздел може да се допусне, ако едновременно са налице следните условия: събитието или събитията по чл. 31, ал. 1, т. 1 водят до изменение на приходите или икономически обосноващите разходи на В и К оператора с повече от 2 на сто и В и К операторът е положил дължимата грижа според особеностите на случая да избегне събитието по т. 1 и да предотврати неговите последици; доказателства за изпълнение на това условие се прилагат към заявлението на В и К оператора по чл. 31, ал. 2; при необходимост Комисията може да поиска допълнителни доказателства. С оглед прилагането на чл. 32, ал. 1 от НРЦВКУ следва да са налице кумулативно двете предпоставки - настъпилото непредвидено или непредотвратимо събитие или събития от извънреден характер и предизвиканата от него съществена промяна в приходите или икономически обосноващите разходи на В и К оператора, включително да се установи дали и как ВиК операторът е положил дължимата грижа според особеностите на случая да избегне събитието и да предотврати неговите последици. Производство по реда на чл. 19 ЗРВКУ не е образувано по писмо с изх. № К-605 от 23.02.2021г. от жалбоподателят до КЕВР т.к. не са били налице основанията посочени по-горе, нито са били налице основания за невнасяне на дължимите

таки в срок от жалбоподателят определени съобразно Тарифата, поради което изложените в жалбата доводи са неоснователни.

Съдът намира че обжалваният акт е мотивиран, съгласно изискванията на чл.59 от АПК, като от съдържанието му могат да се извлекат фактическите и правните основания за постановяването му. Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ-39 от 25.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране е правилен и законосъобразен, постановен е от компетентен орган, при спазване на предвидените процедура и форма, съобразен е с материалноправните разпоредби и целта на закона.

Водим от горното, настоящият състав приема, че оспорения административен акт се явява законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лв.

Така мотивиран, Административен съд София - град, Трето отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. П., [улица], регистрирано в Търговския регистър, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Изпълнителния директор инж. Г. Й. Т. чрез главен юрисконсулт Д. З., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № УДВ - 39 от 25.06.2021г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. П., [улица], регистрирано в Търговския регистър, с ЕИК[ЕИК], представлявано от Изпълнителния директор инж. Г. Й. Т. да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 /сто и петдесет/лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: